

МОЛОДИЙ КОМУНАР

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Субота, 15 вересня 1984 року

№ 111 (3462).

Ціна 2 коп.

Труidвники області зобов'язалися зібрати 1 мільйон тонн зерна кукурудзи

ТЕЛЕГРАМА В НОМЕР

ТАК ТРИМАТИ!

РЕДАКЦІЯ ГАЗЕТИ «МОЛОДИЙ КОМУНАР».

Дев'ять днів на відстані 32 кілометри перевозить цукрові буряки шофер райсільгосптехніки комсомольця Василь ЕКАЛО. Транспортуючи своїм автомобілем ММЗ-554 корені з колгоспу «Зоря комунізму» до бурякоприймального пункту, молодий водій щоденно виконує не менше двох з половиною норм! **НОВОАРХАНГЕЛЬСЬКИЙ РАЙКОМ КОМСОМОЛУ.**

Корпункти повідомляють:

ЗНАМ'ЯНКА. Господарства району ритмічно працюють на збиранні кукурудзи на корнаж, цукрових буряків, соняшнику, сіббі озимої пшениці. Першість утримують колгоспи «Дружба», (тут же створено 2-річний запас кормів, перекрито планове завдання на 60 тонн), «Путь Ильича», (192 тонни буряків зібрано на 114 гектарах при середній урожайності 280 центнерів з гектара).

У тракторній бригаді № 1 колгоспу імені Леніна з перевиконанням норм веде сібву озимих сімейний екіпаж комуніста В. І. Хірен та молодого комуніста Анатолія Хірен. Господарство вже засіяло 1600 гектарів угодь, на 500 з них пшеницю за прогресивною технологією — інтенсивним методом. А сімейний екіпаж механізаторів Івана Кириловича та Миколи Свербіїв добре працює на збиранні соняшника.

ГОЛОВАНІВСЬК. Успішно завершив сібву озимих колгосп імені Тельма на (село Красногірка). Добрій ритм характеризував усіх трудівників. Особливо ж відзначився комсомольсько-молодіжний лосівний екіпаж у складі М. Бенковського, М. Панченка, М. Гулька, В. Олійника, П. Бойка. Комсомольці та молодь екіпажу перекривали норму щодня на 25—30 відсотків. Трактором Т-70 Микола Бенковський, де на сівалках СЗ-3,6 працювали Микола Панченко та Микола Гулько, добре взаємодіяв із водієм Валерієм Олійником та Петром Бойком.

XII МОСКВА 1985

— Від імені молоді країни й від себе особисто висловлюю повну підтримку XII Всесвітньому фестивалю молоді й студентів, що відкривається 1985 року в Москві, — заявив організаційний секретар Організації захисту миру Сьєрра Леоне Б. Л. Брукс в інтерв'ю кореспондентів ТАРС у Фрітауні.

НАЗУСТРІЧ ФЕСТИВАЛЮ МОЛОДІ В МОСКВІ

ВИСОКІ ПОМИСЛИ

Майбутнє покоління оцінить цю значну подію як свідчення того, що молоді прогресивні сили планети в єдиному строю стали на захист миру на Землі. Коли історики висвітлюватимуть наші дні, то головне, що вони вкажуть у своїх працях, будуть радянські мирні ініціативи.

Нема жодного сумніву, що 1985 рік, оголошений ООН роком молоді, прискорить рух світу до прогресу, зміцнить позиції прихильників миру.

Зараз ми живемо на планеті, якій погрожують ядер-

ною катастрофою. Під натиском США вже розміщені ядерні ракети в деяких європейських державах. Організація захисту миру Сьєрра Леоне розглядає такі акції як грубе порушення спокою і безпеки народів.

Наші позиції повністю співпадають із миролюбними прагненнями радянської молоді. Ми палко підтримуємо проведення Міжнародного фестивалю у Москві — ще один важливий захід по забезпеченню миру на Землі.

(АПН).

Для студентів Компаніївського ветеринарного технікуму стало традицією в період осінньо-польових робіт допомагати місцевому колгоспу в збиранні овочів та фруктів.

Нині 25 студентів третього «А» курсу на чолі зі старостою групи Катериною Яносом та керівником Леонідом Григоровичем Обаразом збирають картоплю на 25-гектарній площі.

На знімку: студенти веттехнікуму завантажують тракторний візок відсортованою картоплею.

Фото М. САВЕННА.

Компаніївський район.

Ставши на трудову вахту на честь 40-річчя Перемоги, працівники радіоцеху Долинської дистанції сигналізації і зв'язку забезпечують надійну роботу залізничного транспорту, всі профілактичні та ремонтні роботи виконують на високому технічному рівні.

На знімку: начальник дільниці радіозв'язку Віктор КОЛЕСНИК та електромеханік Олександр БАЛАНЕНКО перевіряють роботу вимонтованої апаратури.

Фото М. САВЕННА.

Долинський район.

«Така у нас робота»

З А ПІДСУМКАМИ роботи на період збирання ранніх зернових рішенням бюро Новомиргородського райкому ЛКСМУ України комсомольська організація колгоспу імені Чкалова (секретар комітету комсомолу Марія Шинкарук) визнана переможцем районного огляду на кращу організацію роботи по залученню молоді до збирання цього річного врожаю. У живих взяли участь один жатковий, три комбайнових, два тракторних, дванадцять автомобільних і два сімейних комсомольсько-молодіжних екіпажі. Силами молодих трудівників на 482 гектарах намолочено 10 550 центнерів зерна.

Комсомольці господарства разом із співчанами колгоспу імені ХХІІ з'їзду КПРС виступили з цінною ініціативою — припасті сорок процентів кормів від тієї кількості, яка буде заготовлена трудівниками господарства. Вагома участь молодих у сіббі; чимало їх працює на збиранні цукрових буряків і кукурудзи. Без перебільшення скажу, що заспівавачем багатьох добрих справ і починів співчанин колгоспу є секретар комсомольської організації Марія Шинкарук. У цьому ж господарстві організована ланка по вирощуванню зернової кукурудзи, яку очолює молодий комуніст Микола Невінчаний.

С ОГОДНІ Марія Шинкарук і Микола Невінчаний на сторінках нашої газети поведуть розмову про нелегкі хліборобські будні молодих трудівників села, про працю, яка стала для них справою честі.

М. Шинкарук: — Нині молодим довіряють найвідпо-

відальніші ділянки роботи. Разом з батьками, наставниками вони засівають ниву, збирають вирощений урожай і готують поле для майбутнього врожаю. Споконвічні хліборобські премудрості, що переходять від діда до батька, а від батька до сина, стають для молодих важливими

життєвими правилами. Як сказав наш земляк знатний хлібороб В. С. Андрійш, виступаючи на сторінках обласної молодіжної газети, селу сьогодні потрібні люди, для яких труд — справа честі.

У нашому господарстві

працює чимало молоді. І відрадно, що приходять ті, у кого справді з діда-прадіда душа хлібороба.

М. Невінчаний: — Весною, приміром, треба посіяти в оптимальні строки, адже ж не дарма кажуть: безсний день рік годує. Тому, коли ми вирішили створити молодіжну ланку по вирощуванню кукурудзи, особливу увагу приділили сіббі. З ранку до пізнього вечора гули у полі трактори — закладали основу врожаю.

Люди у колективі піді-

бралися роботяти. Є молоді — Юрій Рисович, Юрій Черноіван, є постарші, з певним життєвим досвідом — І. І. Сторчак, М. І. Чухно. Кожного з них я знаю як самого себе, з кожним працюємо поряд не один рік.

Кор.: — Нині напружена пора в трудівників села — триває збирання цукрових буряків, соняшнику, кукурудзи на корнаж. Але да-

стоїть, жодного грама втрат — таким було залізне правило для кожного комбайнера, механізатора, водія. І цей трудовий ритм ми нині перенесли і на осіннє поле.

Кор.: — Закінчилися жнива, йде заготівля силосу, збирання цукрових буряків, соняшнику. Яка участь комсомольців і молоді у цих важливих роботах?

реможець районного соціалістичного змагання серед комсомольсько-молодіжних екіпажів Микола Лелека. 398,4 тонни силосної маси відправив він у траншеї господарства.

Більш як по 200 тонн цінного корму перевезли водії комсомольці Сергій Борщ, Григорій Добровольський, Олександр Гусев. Із 8755 тонн силосу, заготовлених трудівниками колгоспу, 4015 тонн, тобто 45 процентів — наші, комсомольські.

М. Невінчаний: — Наша ланка вирішила доглядати крім 180 гектарів кукурудзи на зерно ще й 150 гектарів кукурудзи на силос, зобов'язалася при цьому взяти з кожного гектара по 300 центнерів зеленої маси. Взяла по 340. На збиранні кукурудзи на корнаж працювали майже всім колективом.

Закінчилися силосні жнива — почали збирати соняшник. У хлібороба в будь-яку пору року турбот вистачає — така вже у нього робота.

Розмову веде
О. СКИРТАНЬ.
Новомиргородський район.

п'ятирічка і ми

РОЗМОВА З МОЛОДИМ СУЧАСНИКОМ

вайте все-таки згадаємо жнива. Якими вони були для вас у нинішньому році?

М. Шинкарук: — Нелегкими і важливими і як для комсомольського секретаря і як для людини, котра певною мірою причетна до цього напруженого хліборобського екзаммену. На жнивах працювало багато комсомольсько-молодіжних екіпажів. Організували дійове соціалістичне змагання, тож ніхто не хотів поступатися.

Жодної хвилини про-

ціативно заготовити 40 процентів кормів від загальної кількості наша організація виступила не випадково. У заготівлі силосу брала участь значна частина молодих трудівників. Причому багато з них тільки недавно курсували живими полями. Поговорили на засіданні комітету комсомолу і вирішили, що такі зобов'язання нам по плечу. Так з'явився цей почин.

Із зернового на силосний комбайн пересів ле-

НАШІ ЗДОБУТКИ — ТОБІ, БАТЬКІВЩИНО!

Час підсумків, час нових справ

...Атмосфера головних зборів у комсомольців автогаража колгоспу імені Крупської була напруженою і діловою. Співчани вели конкретну розмову про те, що зробили за звітний рік. А ще вирішували питання надзвичайної важливості: як мобілізувати всі сили, щоб без втрат зібрати урожай пізніх сільськогосподарських культур, вчасно виконати осінні польові роботи. У доповіді групкомсорг Олександр Литвиненко об'єктивно оцінив роботу комсомольської групи, визначив напрями її діяльності на майбутнє.

Я не випадково почав свою розповідь саме з цього факту. Адже він взятий із багатогранного насиченого сьогоднішнього 2600 членів районної комсомольської організації. Про що ж звітують співчани? Які питання піднімають на трибуну зборів? Які проблеми порушують, про що мріють?

У першу чергу йдеться про найголовніше — виробництво. Тут сказати є про що. «Кожна третя тонна кормів — комсомольська!» — такий клич народився у молоді Новоархангельського і Новомиргородського районів. Хіба ж ми могли стояти осторонь такої потрібної справи? Закіпіла робота і в нашому районі. Нині на заготівлі кормів для громадської худоби попереду комсомольці Леонід Куроп'ятник, Віктор Чорноліс із колгоспу імені Карла Маркса, Сергій Довгаленко з колгоспу імені Крупської. На перевезенні зеленої маси відзначився Віктор Чумаченко. Відслуживши в армії, хлопець повернувся у рідне село. І хоч у господарстві працює недовго, вже встиг зарекомендувати себе відмінним працівником.

Буваючи у колгоспі «Победа», часто заходжу до дівчат з КМК молочноговарного комплексу. Цікаво поспілкуватися тут з Любов'ю Мельник, Галиною Сівченко, Валентиною Бердніковою, які за вісім місяців виконали виробничі плани трьох кварталів. Не відстають від покровських доярок і їхні колеги з колгоспу імені Крупської.

Про те, що молодь району вміє працювати по-справжньому, свідчить і такий факт: 14800 центнерів зерна, зібраних з площі 4760 гектарів, — ось який внесок комсомольців у жнива-84. А їхніми лідерами стали Василь Баркар і Віктор Шевченко з колгоспу «Іскра». Удоухови намотили 6440 центнерів хліба з 230-гектарної площі. Це найкращий показник серед жнивних комсомольсько-молодіжних екіпажів району.

Відома: любов до праці, повага до людей, які створюють матеріальні блага, зароджуються у молоді зі шкільної партії. І не випадково одним із головних напрямів у постанові ЦК КПРС «Про реформу загальноосвітньої і професійної школи» визначено залучення кожного школяра до суспільно корисної праці. З радістю відзначу, що в нашому районі учні і молодших, і старших класів виявляють інтерес до всіх тих виробничих справ, котрими займаються їхні батьки. Тому не дивно, що кількість бажаючих стати членами трудових об'єднань старшокласників дедалі зростає. Тільки щойно минулого літа поруч із дорослими трудилися більше тисячі школярів. Зонами комсомольської і піонерської дії стали молочнотварні ферми, тваринницькі комплекси, поля, сади, горища... Добре налагоджена діяльність ТОСів в Аджамській, Федорівській, Соколовській десятирічках. Тут учні виконали сільськогосподарських робіт на суму понад 25 тисяч карбованців. Додам і те, що юні федоровці виступили з ініціативою: зароблені під час літньої трудової чверті кошти перечислити до Фонду миру, самі вже послали туди 2 тисячі карбованців.

Добрий почин своїх вихованців підтримали і молоді вчителі району. Так, ще торік у Калинівській СШ було вирішено: заробітну плату за перший день нового навчального року перерахувати до Радянського фонду миру. Цінна справа набула масового поширення. А напередодні цьогорічного першозересня на комсомольських зборах учителів було схвалено і підтримано таку ж ініціативу молодих педагогів Созонівської середньої школи.

Не відкину нічого нового, коли скажу, що по-справжньому бойовий, комсомольський дух притаманний тій першій комсомольській організації, де комсомольський ватажок, як кажуть, на місці. Саме на такого пощастило хлопцям і дівчатам з колгоспу імені Крупської. Олександр Довгаленко — людина універсальна і всю дисуща, і хоч має посаду заступника голови колгоспу по роботі з молоддю, його бачать і за штурвалом комбайна, і в кабінеті автомобіля, і на фермі, і на току... Встигає він скрізь, і цим самим здобуває заслужений авторитет у співчани. Взірцем для комсомольців є і Людмила Семченко із санаторію «Лісова поляна», і Анатолій Коваленко з райсільгосптехніки, і Катерина Гудим з колгоспу імені Фрунзе та багато інших.

Звичайно, несправедливо було б, розповідаючи про діяльність районної комсомольської організації, зупинитися лише на позитивних прикладах. Перед райкомом комсомолу стоять немало серйозних проблем, які можна і треба розв'язати найближчим часом. Приміром, знаємо, що не все гаразд у роботі комітетів комсомолу колгоспів «Кіровоградський», імені Ульянова, рудника вогнетриаків глини. Тут насамперед необхідно навести порядок у внутрішній роботі.

Ще є в нас одна проблема, яка, певно, характерна і для нашого району, і для деяких інших, розміщених неподалік Кіровограда. Не секрет, що частина молоді, котра живе там, працює в обласному центрі. А в селі бракує робочих рук. Розв'язати цю проблему можна, створивши на селі розв'язку умови роботи для молоді. Так, як це в деякій мірі робиться в колгоспі «Україна». Тут спостерігається заворотний процес: з міста молодь їде на село. У цьому питанні своє вагомое слово може сказати і рада молодих спеціалістів, яка поки що не набрала у нас в районі потрібного робочого ритму. Вважаю, що від неї багато залежить.

В. ТКАЧЕНКО,
другий секретар Кіровоградського райкому комсомолу.

Мине трохи часу, і комсомольському бюро Маловисківського заводу сухого молока, яке очолює молодий кандидат у члени КПРС Володимир Лобода, доведеться доповісти співчанам про виконану за звітний період роботу. Хоча про що звітуватимуть члени бюро, скажемо, за словами Володимира, десь у кінці липня — на початку серпня його склад радикально змінився. Може, раз піде про такий аспект внутрішнього життя, як виконання співчанами рішень і постанов, прийнятих на зборах і засіданнях комсомольського бюро. Я кілька разів поператавлюсь до доповіді В. Лобода на минулорічних звітно-виборчих зборах, бо чимало критичних зауважень, висловлених тоді співчанами, лягли в основу прийнятої на зборах постанови. Досить самокритичним був і сам комсомольський секретар, бо наболілих питань, що торкаються діяльності організації, виявилось багато.

Здавалося б, прийнята постановка повинна була б охопити всі пропозиції і зауваження, що прозвучали у виступах комсомольців, однак вона обмежилася тільки двома конкретними рішеннями. Одне з них: до 1 січня 1984 року виготовити для ленінської кімнати стенд «Бойовий резерв і активний помічник партії», присвячений 60-річчю присвоєння комсомолу імені В. І. Леніна.

— Можна подивитися на цей стенд? — запитує у Володимира.

— Та ми його не виготовили.

І поспішає пояснити: — Розумієте, плакати, листівки для оформлення стенду у нас були, а от матеріалів, щоб його виготовити, профком не виділив. Спочатку обіцяли, а потім забули.

— А ви хоч на одних комсомольських зборах

розглядали питання, як виконуються вами ж прийняті рішення? — запитує секретаря.

У відповідь мовчання. Друге рішення, записане у постанові, — активізувати спортивну роботу, добитися, щоб кожна мо-

лоса людина займалася спортом. Впевнена, що коли приймали цей пункт, то голосували за нього більшість по інерції, бо мало хто вірив у його виконання. Інакше як тоді пояснити той факт, що коли я попросила Володимира Лободу назвати спортивні заходи у масштабах підприємства і району, в яких взяла участь молодь виробничників, він назвав лише першість району з шахів.

На заводі сухого молока спортивна робота на низькому рівні. Недавно на підприємстві відбулося розширене партійне бюро, яке розглянуло питання про стан спортивно-масової роботи.

— А от на комсомольських зборах чи на засіданні свого бюро ви коли-небудь виносили на порядок денний питання про участь співчани у спортивних змаганнях хоча б районного рангу?

— Здається, колись таке було.

Уважно гортаємо протоколи, однак вони не хо-

Поговорили,

та й забули

у волейбол. Ось тепер побачите, на що ми здатні, думали заводські спортсмени. Однак невдовзі їх райдужні мрії безжалісно зруйнували керівники місцевого колгоспу «Родина».

По новоствореному спортивному майданчику кілька разів пройшовся із плугом, де колись планувалося вогнище спортивно-масової роботи, з'явилися городи.

Справа в тому, що майданчик заводчани обладнали на ділянці, яка належить місцевому колгоспу. І заздалегідь не порадилися з членами правління. До цього часу ділянка була нікому не потрібна, а як тільки взяли за її реконструкцію, відразу господарі знайшлися.

Що ж, це вже право господарства розпоряджатися своїми земельними угіддями на власний розсуд. І не його треба звинувачувати у тому, що це одна спроба комсомольців активізувати спортивну діяльність ганебно провалилася.

У Володимира переконливі аргументи:

— Що я можу зробити, коли переважна більшість співчани, що стоять на обліку — це жінки і дівчата. Тим більше, що у цьому році кілька співчани вбувають із рядів ВЛКСМ за віком. До того ж завод у нас працює цілодобово, люди працюють у різних змінах, я й на збори не можу їх зібрати. Що там уже говорити про громадську роботу?

Така позиція комсомольського секретаря і дивує, і насторожує. Тим більше, що Володимира обирають ватажком уже четвертий рік, а за такий час можна було б і налагодити спортивну роботу, якщо до цього вона велася не на потрібному рівні. Легше всього звалити вину на інших: того нема, ці не допомагають, а ті не дають змоги спалити вогнище спортивної роботи. От тільки не видно наполегливості, завзятості і співчани, і самого секретаря, щоб це вогнище все-таки розгорілось.

Ось така байдужість, пасивність комсомольців проявляється не тільки в питаннях організації спортивної роботи. Досі комсомольська організація так і не налагодила шефської роботи. Один раз з'явилися у цьому році виробничники у підшефній школі. З року в рік на звітно-виборчих зборах йдеться про це упущення в роботі комсомольської організації, однак усе залишається по-старому. Поговорили та й забули.

Не в кращому стані і організація культурного дозвілля. Згадав Володимир кілька заходів, підготовлених до традиційних свят разом із членами професійного комітету, та й по всьому.

О. ІВАНЕНКО.

Мала Виска.

У НАШИХ БАШКИРСЬКИХ ДРУЗІВ

«Комсомолец в Нафтокамську України»

За завданням ЦК ВЛКСМ, враховуючи важливе значення будівництва об'єктів енергетики, агітпоїзд «Комсомолец України» робить у ці дні поїздку по Європейській частині СРСР під лозунгом «Від плану ГОЕЛРО — до виконання Енергетичної програми». В останній дні серії агітпоїзд ЦК комсомолу України побував у гостях у будівельників Башкирської атомної електростанції.

Вже за перший день перебування українських «сильоблазників» на башкирській землі відбулися зустрічі більш як з двома тисячами молодих нафтокамівців. Перший в історії міста агітпоїзд запропонував молоді бесіди з ветеранами Великої Вітчизняної війни і радянської есергетики, відвідання виставки голограм і дискотек.

А. КАРАМОВ,
Нафтокамськ.

Посвячення у вчителі

Двадцять шість молодих педагогів приїхали після закінчення вузів та училищ в Хайбуллінський район. У перший же день вони зустрілися з його керівниками, дізналися про перспективи розвитку ра-

йону, про традиції відділу народної освіти. Цікавим для молодих учителів було знайомство з заслуженим вчителем школи ВЛКСР викладачем Алібаєвської початкової школи В. К. Шестовим, який працює там 37 років.

Молодих колег привітав недавній випускник БДШ, директор Бурибаєвської середньої школи Р. Х. Байгужин. Потім з рук найстарішого вчителя району Х. І. Вахітова випускники отримали свої трудові книжки, пам'ятні подарунки. А 1 вересня для них прозвучав дзвінок на перший урок.

Т. ХАЛЯЗОВА.
Хайбуллінський район.

Впроваджують новинки

Рационалізаторами цеху контролю вимірювальних приладів і автоматичних стерлітамакського заводу снігетичного каучуку з початку літнього року впроваджено у виробництво 28 раціоналізацій. Річний економічний ефект цих нововведень об'єднанню підприємству більш як 12 тисяч карбованців.

У цеху трудяться 5 комсомольсько-молодіжних колективів. Кращим серед робітників цих КМК визначений А. В. Шнишков — довідчений рационалізатор і наставник молоді.

В. АСАДУЛЛІН,
секретар комітету ВЛКСМ заводу синтетичного каучуку.
Стерлітамак.

У магазині № 20 «Каштан» об'єднання «Промтовари» працює комсомольсько-молодіжний колектив. Юнна з чотирьох дівчат добре знається на сортності, асортименті, призначенні промислових товарів, може пояснити принцип дії механізмів годинників, брита тощо. Рационально, зі смаком оформлені вітрини. Виставка товарів для продажу зроблена з таким розрахунком, щоб покупці їх добре бачили. Висока культура обслуговування, взаємозамінність на робочих місцях дозволяє колективу з місяця в місяць перевиконувати плани товарообігу.

Ставши на трудову вахту в честь 40-річчя Перемоги у Великій Вітчизняній війні, дівчата взяли підписані зобов'язання — продати понад план промислових товарів на 25 тисяч карбованців. Слова свого вони дотримали, достроково перевиконавши зобов'язання на три тисячі карбованців.

Дівчата підвищують свій фаховий рівень. Нині готовяться до занять у системі комсомольської політосвіти. Аня Сторик у цьому році стала студенткою Київського інституту народного господарства.

На з'їзді м.и.у. завідуюча магазином Світлана ВЕРГУНЕНКО, продавець Лілія ЗОРРО та старший продавець Олена ГРАНОВСЬКА підбивають підсумки роботи за день.

М. Кіровоград.

НОВИНИ СВЯТО ДРУЗІВ— НАШЕ СВЯТО

Певно тому у дні, коли відзначалося 40-річчя соціалістичної революції у Болгарії, з таким хорошим настроєм прийшли на присвячені знаменній даті у житті братньої країни урочисті збори учні, викладачі та інженерно-технічні працівники Кіровоградського СІТУ-6. Оплесками зустріли присутніх гостей — ветерана Великої Вітчизняної війни, учасника визволення Болгарії від німецько-фашистських загарбників ветерана праці А. М. Лопатіна та громадян Народної Республіки Болгарії, курсантів Кіровоградського літотно-штурманського училища.

Схвилювано слухали всі розповіді ветерана війни про те, як радо зустрічав радянських солдат-визволителів болгарський народ у далекому 1944 році. Громадянин НРБ курсант ІШУ Славчо Стоянов підкреслив, що естафета дружби ніколи не перейшла до рук молоді. І руки ці — надійні.

Л. ДРОЗД,
секретар комітету комсомолу Кіровоградського СІТУ-6.

ФРОНТОВІ

ВІХИ ЗЕМЛЯКІВ

Експозиція Кіровоградського краєзнавчого музею поповнилася матеріалами про бойовий шлях нашого земляка Героя Радянського Союзу Павла Євдокимовича Кочерги, який здійснював подвиг при форсуванні Дніпра. Медаль «Золота Зірка», орден Леніна, орден Великої Вітчизняної війни першого та другого ступеня, орден Червоної Зірки, документи, посвідчення, грамоти та особисті речі героя передали до музею його адвокат Віра Федорівна Кочерга.

Вона ж розповіла про те, як складалося життя Павла Євдокимовича по війні. Протягом багатьох років він очолював сільську Раду у селі Нозово-Знесенському Малазисківського району.

Нові матеріали будуть використані при організації пересуваної виставки, створеної на документальних матеріалах. Ця виставка, присвячена 40-річчю визволення України від німецько-фашистських загарбників, буде експонуватися в Кіровограді, а також у районних центрах та селах області.

Г. КОГАН,
старший науковий співробітник Кіровоградського краєзнавчого музею.

ОСІННІ ТУРБОТИ АВІАТОРІВ

З початку вересня на когоспних полях області працівники Кіровоградського авіаційно-хімічного заводу ведуть авіаційно-хімічні роботи по десикації соняшника. 24 екіпажі вже обробили цю культуру на 62 тисячах гектарів. Поперед, у змаганні за дострокове закінчення десикації ідуть екіпажі, які очолюють В. Н. Богданов, В. О. Цюпа та А. І. Аристов.

Була переконана, що виставу за п'єсою Б. Рацера і В. Константинова «Нічний незнайомець» дивитимусь уперше. Та вже після перших реплік героїв у пам'яті зринуло щось знайоме. І згадався здалека вже юності гастролі в нашому місті одного з провідних театрів Сибіру — Тюменського. Саме тоді вперше познайомилася з героями комедії «Нічний незнайомець». Отже, не такий уже він незнайомий, цей нічний гість, герой музичної комедії, поставленої Дніпродзержинським російським музично-драматичним театром. Підкреслимо — музичної, тому що чарівна (хоча в чомусь і вторинна) музика В. Дмитрієва з лейтмотивною піснею про білу ніч має вирішальне значення. Та про це трохи пізніше.

Отже, перед нами п'єса, яка широко крокувала по сценах театрів у 60-ті роки. Це була весела, лірична розповідь про випадкову зустріч і зовсім не випадкові почуття, які й повинні спалахнути між юними, коли у всій чарів-

Знайомий

ності пливають над містом білі ночі, коли легко живеться, тому що за плечима — рожеві кульки дитинства, а попереду така широка дорога у дорослий світ.

Передати дух часу гастролі вдалося не тільки. Дія може відбуватися і двадцять років тому, і в наші дні. І така «випадкова зустріч» у часі має свої прорахунки, хоч загальна урочистість, атмосфера тепла, святковості, довіри театру зберіг.

Коли вже я вдалася до спогадів, тоді слід пригадати й те, що режисерський дебют постановника вистави О. Бондаря відбувся в Кіровограді, коли на сцені кривавинчан він поставив «Прощання в червні» О. Вампілова. Відгомін тієї постановки відчутний у «Нічному незнайомці». Це не тільки радує твердий режисерський почерк, а й засмучує, тому, що, намагаючись «осе-

«Нічний

рйознити» комедію, можна її просто зіпсувати. Втім, режисер швидко опам'ятовується і знову наставляє хід вистави у потрібне русло. Перед нами твір, який не примушує серйозно замислитися, хоч його легка, грайлива, мелодійна основа безперечно припадає до душі глядачеві. Якщо він не чекає чогось більшого... Адже іноді необхідно переключити програму і насолоджуватися камерним співом...

Але конкретніше про виставу. В ній зайнята переважно молодь. Це зумовлює відповідний настрій. Як говорив відомий майстер легкого жанру Г. Ярон: «Оперета — мистецтво молодих чи тих, хто вміє бути молодим» (він мав на увазі музичну комедію теж). У виставі

герої не треба «бути молодими». Вони й так молоді, сповнені сил, мрій, чекані. Особливо вільно почувається в стихії музичної вистави артистка І. Кошман, виконавиця ролі головної героїні — лєнінградської студентки Тані. У виставі дніпродзержинців Ленінград став одним із головних героїв. Тому так поетично сприймається панорама прекрасного міста з його історичними набережними, мостами, ліхтарями (художник В. Литвинов). Атмосфера міста відчувається в динамічній яскравій дії, в образах лєнінградців Тані, Марії Сергіївни (В. Зеленчук), колоритного охоронця по-

ГАСТРОЛІ

незнайомець»

лесникова і А. Малиновського особливо не запам'ятовуються. Та й не їхня вина в цьому, швидше, даліся звичайні обмеженість драматургічного матеріалу, надуманість конфлікту... На мою думку, виставі заважає і невиправдана кваліфікація.

В цілому ж музична комедія В. Дмитрієва «Нічний незнайомець» залишає приємне враження. І гадаю, в колі глядачів є люди, які захочуть ще раз прийти на виставу, послухати чудову музику, пізнати хороших, веселих, добрих людей, які живуть в Ленінграді.

В. ЛЕВЧОКО.

Проблема: як створити культурно-спортивний комплекс

Замикання з першої спроби

І. Типова ситуація

На новому стадіоні когоспу імені Щорса Ульяновського району місцеві футболісти приймали своїх суперників — спортсменів із села Великі Троїни. Перед початком матчу проходили педисники волейболістів. А в секторі для метання гранат кілька юнаків та дівчат складали норми ГПО. І все ж, на мій погляд, на спортивний комплекс часом прийшло мало. Було зауваження з цього приводу комсомольському ватажку кам'янопримчанців Борису Кислю. А він своє:

— Не кожен закополюється спортом. Увечері більшість юнаків та дівчат зберуться в будинку культури — на репетицію хору, на танці, на шаховий турнір.

Справді, в селі Кам'яній Кришці умови для дозвілля молоді створюються. Є будинок культури, спортзал, тир, колекція спортивних майданчиків. Однак робота на цих «точках» розрізнена. Культарміяці планують свої заходи, фізкультурні акції, існують в один і той же час.

Інша адреса — село Оситняжка Кіровоградського району. Тут теж є гарний будинок культури, де працюють гуртки художньої самодіяльності, тут же спортзал, кімнати для шахістів, важкоатлетів. Неповдалі будинку культури — спортмайданчики.

Часто в Оситняжці відбуваються спартакіади поєдинки. Колектив фізкультурних когоспів імені Фрунзе, де інструктором по спорту Марія Шевченко, один із провідних у районі: є успіхи в масовості, і в майстерності. Особливо це помітно в майбутньому культурно-спортивного комплексу. Потрібно лише провести організаційну роботу спільними зусиллями сільських, профспілкових, комсомольських, фізкультурних активістів, культурарміяців.

Як уявляє Марія Шевченко вихідний день молоді, якщо комплекс діятиме з участю всіх ланок водночас?

— Досвіду в цьому у нас, звичайно, немає, — говорить вона. — І ніде запозичити його.

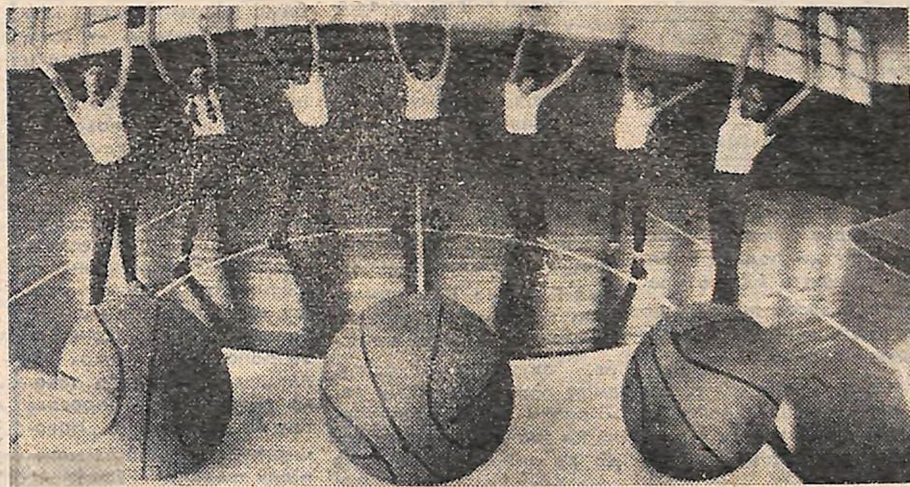
А далі все про Оситняжку: — Якось влаштували і в себе малу олімпіаду. На стадіоні грали оркестри, виступала наша художня агібригада. Хлопці і дівчата виходили на старті — звучали марші. Виступали з по-

казовими вправами гімнастики. Тривали конкурси сміливих і мужніх. Нагороджували тих, хто краще заспівав українську народну пісню і тих, хто краще виконав весільний чи бальний танець...

Ось вам і орієнтир. Зуміли ж влаштувати свято. І так би кожного вихідного.

То чи будуть діяти на місцях найближчим часом культурно-спортивні комплекси? Скільки їх треба, які є можливості і перспективи?

Обласний спорткомітет подає у республіканський спорткомітет відомості про перспективи створення таких центрів. На цей рік наведено такі адреси: Мала Вісна, Вільшанка, Світловодськ, село Аджамки Кіровоградського району, на наступний рік — села Кірове Долінського, Надлак Новоархангельського, село Новомишувате Новоукраїнського районів. А на президенті обласного агропромислового

об'єднання прийнято таке рішення: створити в районах, господарствах при наявності культурно-спортивних установ і спортивних споруд не менше 25 культурно-спортивних комплексів. Строки виконання — до 1 грудня цього року.

Чи реально це? Чи буде, скажімо, у визначений строк комплекс в Аджамці? Мабуть, ні. Є тут кілька культурно-освітніх установ — клуб, два будинки культури, музшкола, бібліотека. Є досвідчені фахівці, які керують колективами художньої самодіяльності. Але відсутні зразкові спортивні споруди і спеціалісти — тренери, інструктори по спорту.

2. Плюс, плюс, мінус...

Село Кірове Долінського району. Тут проблему, зда-

ється, вже почали розв'язувати. Колектив фізкультури серед проффлангових в обласній раді ДСТ «Колос». 3 438 фізкультурників 113 уже в цьому році стали значківцями ГПО, 124 розрядниками. З початку року в селі влаштовано 14 масових спартакіадних змагань, в кожному з них у середньому взяло участь більше 180 хліборобів місцевого когоспу імені Леніна.

Працює в Кіровому філіал Долінської ДЮСШ. У всіх бригадах, відділках є спортивні майданчики, спортзали — в середній школі і будинку культури.

І проблеми надрів, гадаємо, тут не буде. Закінчив Київський інститут фізкультури інструктор по спорту Євген Бондюк (зависав за направленням когоспу). Досвідченим спеціалістом повернувся в село після закінчення навчання на фануль-

Чогось більш суттєвого поки що не можуть сказати й керівники когоспу та сільради.

3. Куди поїхати за досвідом?

Хоча б у Березнівський район Розенської області. Культурно-спортивний комплекс тут об'єднує 38 організацій, які мають пряме відношення до ідейно-виховної, культурно-освітньої, фізкультурно-спортивної і оздоровчої роботи. До послуг жителів району — лікарня з фізкультурно-відновлювальним центром, стадіон на 1500 місць, веслувальна база з елінгом, плавальний басейн, три підліткові фізкультурно-спортивні клуби, дві ДЮСШ з філіалами

щеплюються почуття патріотизму.

Проводилися, скажімо, в Березнівському районі вистави свята «Проводи зимі», масові змагання «Всією сім'єю — на старті», конкурси «Нумо, хлопці!», «Нумо, дівчата!». Все це — на гарно обладнаних спортивних базах, які барвисто оформлені. Участь у цих заходах брали культурарміяці — фізкультурники. Орієнтир — на те, аби люди, що прийшли відпочити, були не тільки боліливими, а й безпосередніми учасниками — виходили на старті, співали, танцювали.

Приклад березнівців показав: централізація дає не лише компонування, а й примноження можливостей.

Культурно-спортивні комплекси створюються в залежності від конкретних умов у районах, містах, селищах, в рамках одного підприємства. Їх складовими частинами є клуби і будинки культури, спортивні бази, музеї, дитячі клуби і відпочинку, бібліотеки, інші заклади культурного і спортивного профілю. А координаційні ради покликані визначити, які заходи слід вжити з тим, щоб централізовано використати кошти.

Центри, про які йде мова, діють і в багатьох братніх республіках. Ініціатива по їх створенню була схвалена і підтримана на червневому (1983 р.) Пленумі ЦК КНРС. У постанові Пленуму відзначено: «Розповсюджувати досвід створення в кожному районі культурно-спортивних комплексів з підпорядкованістю їх незалежно від відомчої належності місцевим Радам».

Отже, все залежить від ентузіазму і діловитості тих, хто взявся за справу. Роботи в цьому напрямі є чимало і для комітетів комсомолу. Практика показала, що турбота про дозвілля, створення умов для занять фізкультурою, творчістю, влаштування побуту допоможе нам закріпити молоді на виробництві, зробити її життя ще цікавішим і багатограннішим.

Тож якщо є конкретні намітки в облспорткомітеті та обласному управлінні культури, час і конкретно взятися до роботи у Кіровому, Аджамці, Світловодську...

М. ШЕВЧУК,
спецкор «Молодого комунара».

ВІД РЕДАКЦІЇ. Друкуючи цю статтю, ми маємо намір продовжити розмову з приводу створення культурно-спортивних комплексів. Запрошуємо взяти в ній участь профспілкових, комсомольських, фізкультурних активістів, культурно-спортивних працівників, всіх читачів «Молодого комунара».

ДАВАЙТЕ
ПОРАДИМОСЯ

...А ревності отруюють життя

Добрий день, дорога
редакціє!

Пишу вам вперше, хоча я — постійна читачка «Молодого комунара». 14 липня переглянула матеріали «Клубу молодого сім'ї» і не втрималась — взялася її собі напечатати до нього. Не знаю, чи буде опублікована, але хоту розповісти про себе, порадитися.

Живемо ми з чоловіком майже 5 років. Дітей у нас нема, але дуже любимо маленьких. І от в сім'ї нерідко виникають суперечки, найчастіше через те, що не маємо дітей, а то з іншої причини: що не за останньою модою одягаємось, рідко ходимо в кіно, театр, на танці, просто по місту, — нам же ще й по 30 неба. Складається враження, що заміжжю бути погано.

Я багато думала над цим. Прийшла до висновку: все залежить від того, який чоловік. Жінка сама не піде в кіно. Після вечора я втратила всіх своїх друзів. Якщо зараз я привітаюсь з ким-небудь з них при чоловікові, він сердиться, скоса поглядає, а коли приходимо додому — знову неприємні слова, розмови про розлучення. Але я не можу піти на таке. Він же пропаде без мене.

Можливо, читаючи моєго листа, подумає: «Як жалієш його, то й не парікай на своє життя з ним». А мені, навіть порадилися ні з ким. Батька я зовсім не пам'ятаю, у мами інша сім'я, її не до мене. Ні сестри, ні брата. З ким же поговорити про життя? Ось тому й хочу звернутися до читачів «Клубу молодого сім'ї»: поради, як мені далі бути. Звичайно, кожен сам повинен вирішувати за себе. Але, можливо, ваші слова й поради, ваша підтримка чи осуд допоможуть мені зробити правильний вибір далішого життєвого шляху?

ВІД РЕДАКЦІЇ: За проханням авторки ми не повідомляємо її імені та адреси. Сподіваємося, що читачі «Молодого комунара» спробують допомогти молодій жінці порадою.

У минулому випуску «Клубу молодого сім'ї» під заголовком «У нього з'явилася інша» було вміщено лист І. Очеретяної з Олександрії. Жінка, котру чоловік залишив з двома дітьми, просила підказати, як їй бути далі. Читачі, що відгукнулися на публікацію, не тільки дають поради, а й діляться роздумами про сучасні тенденції у сімейних стосунках.

«Ваш лист вразив мене до глибокої душі. Не переживайте, не хвилюйтеся. Як би не було гірко, ви повинні перенести це лихо.

Я вірю, що знайдеться хороша людина, яка буде посправжньому любити вас і ваших дітей. Будьте щасливі! Олена, м. Гайворон».

А. В. Шаповал зі Знаменського району в своєму листі до редакції пише: «Занадто багато появилось зараз жінок, що вбачають свій ідеал у чужому чоловікові...».

Можливо, й не занадто, але є. Чому ж вони сідають не в свої сани? У народі кажуть: «Гарна дівка, як за сватана», певно, ці слова стосуються і «засватаних» представників сильної статі. А що — у нежонатих хлопців вітер у голові, їм би танці та приятелі, вони часто і обійти себе не можуть, і поводяться надто вільно, а на одруженого люблять глянути — і не п'є, і додому після роботи спить, і охайний, і ввічливий... (про те, що то, можливо, результат старань дружини, думати неприємно). А ще коли раптом у того чоловіка з дружиною са на камінь попала, а в

«іншої» вік підпирає, бо свого часу ціни собі не могла скласти — і в сім'ї недалеко до землетрусу.

Якщо вже він стався, то співчуття оточуючих частіше адресуються жінці. Це й зрозуміло: з нею ж, як правило, залишаються діти. Однак і жінки бувають винні, ще й дуже, в тому, що малі живуть без батька. Вже давненько спостерігаю таку картину: зустрічалася дівчина з хлопцем і нібито кохали одне одного, заміж пішла за іншого. Народила двох дітей і після сварки з чоловіком покинула до старого знайомого, запевняючи того, що «тільки він, тільки його...». Але нехай лише «тільки він» післюва не так скаже, як розігрується третій варіант, а за ним — повернення додому. В результаті в сім'ї суцільна колотнеча, і дітям мало втіхи від того, що живуть із батьком та матір'ю. Ії, правда, ніхто не захищає.

Трапляється і так, що ніхто з подружжя нічого осудливого ніби й не вчинив, а контакту, отого зву-

чання душ в унісон немає — це тоді, коли надто велика розбіжність у вихованні, смаках, світосприйнятті. Ось лист кировоградця А. Верещака:

«Якось ми з дружиною зустрічали Новий рік в одному товаристві, дивилися по телевізору «Голубий вогник». Учасники застілля перекидалися біля екрана репліками: «Ії ця зачіска не личить», «Що то за плаття, куди воно годиться?», «О, а цей чогось так потовстів...». Ми не захотіли слухати такі оцінки передачі і пішли додому. Нам приносило задоволення оцінити виконавську манеру артистів, звучання оркестру, зміст пісень, адже ми самі разом 20 років виступали на сцені. Я подумав тоді: як добре, що в мене така дружина, що у нас так багато спільного!..».

Епізод ніби й незначний, але дуже промовистий: ану попадись, скажімо, автору листа така жінка, як у описаній компанії, нелегко б йому довелося. Багато ж людей на різницю в інтересах реагують дуже болісно...

На жаль, із листа І. Очеретяної неясно, за яких саме обставин сталася катастрофа у її сім'ї. Ну, можна подумати, що просто так, із доброго дива, чоловік не покине своїх дітей і не піде до чужих.

Але це лише припущення, і зараз основне інше — як же все-таки бути матері з двома дітьми? Звідки чекати допомоги?

Від чоловіка передусім, адже від обов'язку турбуватися про дітей його ніхто не звільняв. Не будемо докладно говорити про права розлучених жінок із дітьми на аліменти (в даному разі на третину заробітку колишнього чоловіка), на житло, на дитсадок — це І. Очеретяній краще роз'яснить в юридичній консультації. Замість того подумаймо, як насамперед зберегти сім'ю.

Важливо і чоловікові і дружині бути завжди об'єктивними. Якщо є жодна збі самій, що була неправа, то чому б не спробувати вбачитися і знайти спільну мову? І не слід боятися — покаючу голову й меч не січе, і приниженням це не буде, а буде лише розсудливим кроком, мета якого — примирення. Але коли нема сумнівів, що чоловік просто вчинив підлість, коли не знайдеться пом'якшуючих обставин і сил усе простити, коли не

даватиме спокою думка, що такий батько не навчить дітей добра — то не треба витрачати на спілкування з ним душевних сил, які ще знадобляться у майбутньому. Насамперед для того, щоб зберегти рівновагу при жалібно-му дитячому «Чому тато не приходить?». Це найтяжче, але відповісти доведеться. «Ми з батьком посварилися і щоб не лаятися й не кричати, вирішили пожити нарізно, так спокійніше»; «Я розсердилася на тата так, як ти на Колю. Ти з ним не дружиш, і я поки що з татом не розмовляю», — приблизно так радить говорити відомий педіатр Бенджамин Спок. Ще важливо переключити увагу дітей на їх власні можливості: «Ви вже великі, багато вмієте і можете, ми самі справимося». Та не треба поспішати зводити непродуктивні фортечні вали між дітьми і батьком — вони ж не зовсім чужі один одному. Можливо, «інша» — це не назавжди, бо пише ж он та ж В. Шаповал: «У жінок, що розбивають чужу сім'ю, симпатії швидко міняються...».

А тим батькам, котрі вважають, що обзавестися другою сім'єю рівнозначно викреслити з життя першу, не допомагають дітям, не навідувати їх, хочеться запропонувати уривок із листа дочки одного такого втікача (лист переслав нам В. Пісковий із Новомірограда): «Мій батько — підла людина. Нікому не бажав нічого поганого, а йому бажав, бо він покинув нас двох і хвору маму без засобів на існування. Я закінчу школу, піду працювати, допомагатиму мамі і маленькій сестричці, але все життя пам'ятатиму те зло, яке причинив нам батько...».

Ми нерідко буваємо прикро вражені навіть неприємним ставленням до нас. Навіть сторонніх людей. А як же жити, коли тебе так ненавидять власні діти?

Н. ДАНИЛЕНКО.

Юний скрипаль Сергійко ЄЖЕЧЕНКО.
Фотохроніка ТАРС.

ЗА ТУРОМ — ТУР

ФУТБОЛ

Клуби, що виборюють місця з тринадцятого по двадцять шосте в чемпіонаті країни з футболу у шостій, українській зоні, зіграли шостий тур. Як ми вже повідомляли, «Зірна» вдома з рахунком 3:2 перемогла «Динамо» з Ірпені, що на Київщині.

Таблиця на сьогодні має такий вигляд:

	В	Н	П	М	О
«Нива» Бєл.	15	5	0	40-24	35
«Шахтар»	12	8	10	36-28	32
«Буковина»	12	7	11	39-31	31
«Зірна»	11	8	10	43-36	30
«Спартак»	11	7	11	41-39	29
«Маяк»	7	7	13	29-30	27
«Атлантика»	10	10	12	28-39	24
«Десна»	8	6	15	30-47	23
«Поділля»	8	5	16	35-46	21
«Стахановець»	6	8	15	28-45	20
«Океан»	6	8	15	25-48	20
«Металург»	6	7	16	28-48	19
«Динамо»	5	9	15	23-45	18
«Дніпро»	2	8	19	8-40	17

Сьогодні — сьомий тур. «Зірна» в ньому участі не бере.

ТЕЛЕБАЧЕННЯ

НЕДІЛЯ

▲ ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.35 — Творчість народів світу. 9.10 — Документальний телефільм «Лісова дорога». 9.30 — Будильник. 10.00 — Служба Радіокому Союзу. 11.00 — Здоров'я. 11.45 — «Ранкова пошта». 12.30 — Сільська година. 13.30 — Музичний кіоск. 14.00 — Клуб мандрівників. 15.00 — До 40-річчя Великої Перемоги. Фільм «Молода гвардія». 2 серія. 16.20 — Новини. 16.25 — Сьогодні — День працівників лісу. 16.55 — За вашими листами. Концерт для працівників лісу. 17.40 — Мультифільм. 18.00 — Мінгародня. 18.35 — «Пригоди Шерлока Холмса і доктора Ватсона». Телефільм. 2 і 3 серії. 21.00 — «Час». 21.35 — Концерт С. Ротару.

▲ УТ

10.00 — Новини. 10.20 — Сьогодні — День працівників лісу. 11.00 — «Прикарпатський самоціт». 11.30 — Художній фільм «Особливо нахиле завдання». 2 серія. 12.40 — О. Островський. Вистава «Кінець — справді ліній». У перерві — Новини. 14.30 — «Дивосвіт». Думи над Росією. 15.30 — Сьогодні — День працівників лісу. 16.55 — За вашими листами. Концерт для працівників лісу. 17.40 — Мультифільм. 18.00 — Мінгародня. 18.35 — «Пригоди Шерлока Холмса і доктора Ватсона». Телефільм. 2 і 3 серії. 21.00 — «Час». 21.35 — Концерт С. Ротару.

люди. 16.00 — Слава солдата. 16.30 — У світі прекрасного. Кінопрограма. 17.20 — Інтерклуб. 18.20 — Зустріч на арені. Телефільм. 19.00 — Актуальна намера. 19.30 — «Кіномеридіан». 20.20 — Документальний фільм. 20.50 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.35 — П'ять хвилин на роздуми. 22.50 — Новини.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — На зарядку ставай! 8.20 — Документальний фільм про спорт. «Переполнений, або Особисте життя чемпіона». «Наташа». 9.00 — Релігійська мова. 9.20 — Об'єкти. 10.00 — Піаніст Данг Тхай Шон. 11.05 — На землі, в небесах і на морі. 11.35 — Очевидице — пейзаж. 12.30 — Музична перекладка з участю радянських і зарубіжних художніх колективів. 13.25 — Програма Волгоградської студії телебачення. 14.25 — «Зустріч з батьком». Документальний телефільм про соціальні перетворення в Єгипті. 15.25 — Розповіді наших кореспондентів. 15.55 — Ти пам'ятаєш, товаришу... 16.55 — Телефільм «Моя доля». 1 серія. 18.05 — Видатні радянські виконавці — лауреати Ленінської премії. Співає І. Архипова. 18.55 — Людина — господар на землі. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Н. Паганіні. Сонати для скрипки і гітари. 20.30 — Чемпіонат світу зі шпідвею. 21.00 — «Час». 21.35 — Фільм «Цирк».

ДОРОГІ ЧИТАЧІ!

ПРОДОВЖУЄТЬСЯ ПЕРЕДПЛАТА НА ГАЗЕТИ І ЖУРНАЛИ. НЕ ЗАБУДЬТЕ ПЕРЕДПЛАТИТИ СВОЮ ГАЗЕТУ

МОЛОДИЙ КОМУНАР

Редактор Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой комунар» —
орган Кировоградского
областного комитета
ЛКСМ Украины.

На украинском языке.

316050, МПС,
м. Кировоград,
вул. Пуначарського, 36.

БК 05507.

Обсяг 0,5 друк. арк

Видання 61103

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патрістичної виховання та спорту — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Зам. № 492 Тираж 55400.

Газета виходить у півторку.
четвер і суботу.
Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.